

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Неділя Святих Отців
(Перед Різдом)**

**The Sunday of the Holy
Fathers (Before the
Nativity)**

**Le Dimanche des Saints
Pères (Avant La Nativité)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

Зберігаймо передане нам!

У сьогоднішній Євангелії (Матвія 1:1-25) ми чуємо багато імен важких до вимови непризвичасним до того. Це – родовід Господа нашого Ісуса Христа. Чому ж читаємо його? Яке ж натхнення в тому, що чуємо такий список імен? Відповідь на це питання дуже важливе в нашому святкуванні Празника Різдва Господнього – як і для всіх Церковних Свят.

Цей родовід (який представлений візуально в цій Іконі) списав для майбутніх поколінь Св. Апостол Матвій з огляду на передання серед євреїв, що кожний мужчина повинен обов'язково знати імена своїх предків. На це була важлива причина – вони очікували Месію, Божого помазанця, Якого обіцяв був Бог послати, щоб визволити Свій народ – і цілий світ - від рабства та смерті. Були пророцтва про те, що Месія буде нащадком Давида, найславнішого Царя Ізраїльського. Ось одне з них: «І поставлю Давидові праведну Парость, і Цар зацарює, і буде Він мудрий,- і правосуддя та правду в Краю запровадить» (Єремії 23:5). Для кожного чоловіка, що твердив, що він – довгожданий Месія, або ж про нього так твердили інші (було чимало таких в історії народу ізраїльського), треба

було представити доказ у формі такого родовода. Матвій мав намір доказати, що цю передумову і сповнив Господь наш Ісус.

Були й інші пророцтва про Месію. Наприклад Його зачаття буде чудесним: «Ось Діва [саме так переклад на грецьку мову, Септуаґінта, передає слово на івриті, що означає «молода жінка»] в утробі зачне, і Сина породить і назвеш ім'я Йому Емануїл (що означає «З нами Бог»)» (Ісаї 7:14). А інше говорить про Його місце народження: «А ти, Вифлеєме-Ефрате, хоч малий ти у тисячах Юди, - із тебе Мені вийде Той, що буде Владика в Ізраїлі, віддавна постання Його, від днів віковичних» (Михея 5:2). Багато подібних пророцтв знаходимо в Св. Писанню Старого Завіту, яке речно зберігали й передавали з покоління в покоління. Тому сьогодні ми можемо з подивом розмишляти над такими явними ознаками Божої любові до нас, що виявляється таким старинним приготуванням прищестя Месії, бо ж наперед подав нам такі ознаки, якими люди могли б пізнати Його, коли Він нарешті прийде.

Кожний народ, який прийняв Віру Христову прийняв і дар передання. І кожний нарід убрав це передання у рідні йому строї, в одержу своєї власної традиції, так що воно стало близьким і рідним тому народові, як частина їхньої культури, в якій вже було багато такого, що гармонізувало з Євангелією – хоч є й непринятне, і отожд, як наш видатний блаженної пам'яті Митрополит Іларіон (Огієнко), навчає, постійний процес Християнізації - конечний. І так культура кожного народу стає «Богоносною», бо ж носить у собі Христову Євангелію.

Наш український народ з любов'ю та увагою зберіг свої традиції і тут у Канаді. Вони допомогли нашим поселенцям відчутти навіть тут, у новій країні запах того дому, якого залишили на рідних землях. Вони допомогли їм виховати своїх дітей на чесних і працюючих громадян цієї країни. Вони допомогли їм передавати чесноти Християнські, які єдині приносять тривале щастя у земній нашій мандрівці у цьому технологічному суспільстві, що так швидко міняється. Це передання зокрема зберігається в тісному зв'язку з Церквою, Божою Громадою, яка плекає духовість Християнську пов'язану з українською духовістю минулих тисячоліть.

Дякуймо Богові за передання, яке ми отримали. Зберігаймо їх і передаваймо їх нашим найменшим. Нехай вони й надалі підтримують нас і подають нам натхнення змагатися за Царство Боже, яке з Прищестям Христа вже появилось в світі, та яке повністю проявиться при славному Його Другому Прищестю. Амінь.

The Sunday of the Holy Fathers (Before the Nativity)

Let's keep what we have received!

In today's Gospel (Matthew 1:1-25) we hear a great number of names that sound strange to our ears. It is the genealogy of our Lord Jesus Christ. Why do we read it? This list of unusual names does not sound very edifying. Yet the answer to this question is most relevant to our celebration of the Feast of the Lord's Nativity and to all our celebrations of the

Le Dimanche des Saints Pères (Avant La Nativité)

Gardons ce que nous avons reçu!

Dans l'Évangile d'aujourd'hui (Matthieu 1:1-25), nous entendons un grand nombre de noms qui sonnent étrange à nos oreilles. C'est la généalogie de notre Seigneur Jésus-Christ. Pourquoi l'avons-nous lu? Cette liste de noms inhabituels ne semble pas très édifiante. Pourtant, la réponse à cette question est très pertinente à notre célébration de la

Church's Holy Days.

This genealogy (which is visually represented in the Icon) was written down for posterity by the Holy Apostle Matthew because of the Jewish tradition of preserving such records. Each male was expected to know the names of his forefathers. An important reason for this was the anticipation of the Messiah, God's Anointed One, Whom He had promised to send to rescue His people – and the entire world - from slavery and death. There were prophecies to the effect that the Messiah would be a descendant of David, the greatest King of Israel. Here is one of them: "Behold, the days are coming, says the Lord, when I will raise up for David a righteous Branch, and He shall reign as King and deal wisely, and shall execute justice and righteousness in the land" (Jeremiah 23:5). Any man claiming to be, or proclaimed to be, the long-awaited Messiah (there were many such in the history of the people of Israel) had to be able to produce evidence for this through his genealogy. Matthew intended to show that this condition was truly met by our Lord, Jesus.

There are other prophecies concerning the Messiah. For example, His conception was to be miraculous: "Behold a young Woman [the Greek word in the Septuagint translation is "Virgin"] shall conceive and bear a Son, and shall call His name Immanuel (that is "God is with us")" (Isaiah 7:14). Another spoke of His birthplace: "But you, O Bethlehem Ephrathah, who are little to be among the clans of Judah, from you shall come forth for Me One Who is to be Ruler in Israel, Whose origin is from of old, from ancient days" (Micah 5:2). Numerous such prophecies are found in the Holy Scripture of the Old Testament, which was zealously preserved and handed on from generation to generation. Because of this, today we can marvel at such evident signs of God's love for us, manifested by the care He took in preparing the coming of the Messiah by giving people signs by which they would

Fête de la Nativité du Seigneur et à toutes nos célébrations de Jours Saints de l'Église.

Cette généalogie (qui est représenté visuellement dans l'icône) a été écrite pour la postérité par le Saint Apôtre Matthieu à cause de la tradition juive de la préservation de ces annales. On s'attendait chaque mâle de connaître les noms de ses ancêtres. Une raison importante pour ceci était l'anticipation du Messie, l'Oint de Dieu, qu'Il avait promis d'envoyer pour sauver Son peuple - et le monde entier - de l'esclavage et de la mort. Il y avait des prophéties à l'effet que le Messie serait un descendant de David, le plus grand roi d'Israël. Voici l'un d'eux: «Voici, les jours viennent, dit l'Éternel, où Je susciterai à David un Germe juste; Il régnera en roi et prospérera, Il pratiquera la justice et l'équité dans le pays» (Jérémie 23:5). Tout homme qui prétend être, ou d'être proclamé, le Messie tant attendu (il y en avait beaucoup dans l'histoire du peuple d'Israël) a dû être en mesure de produire des preuves pour cela en citant sa généalogie. Matthieu a voulu montrer que cette condition était vraiment réalisée par notre Seigneur Jésus.

Il ya d'autres prophéties concernant le Messie. Par exemple, Sa conception était miraculeuse: «Voici, la jeune Fille deviendra enceinte [le mot grec dans la traduction de la Septante est «Vierge»] elle enfantera un Fils, et elle Lui donnera le nom d'Emmanuel [c'est «Dieu est avec nous»]» (Ésaïe 7:14). Un autre a parlé de sa ville natale: «Et toi, Bethléhem Éphrata, Petite entre les milliers de Juda, De toi sortira pour Moi Celui Qui dominera sur Israël, et dont l'origine remonte aux temps anciens, aux jours de l'éternité» (Michée 5:2). De nombreuses telles prophéties se trouvent dans la Sainte Écriture de l'Ancien Testament, qui a été jalousement préservée et transmise de génération en génération. Pour cette raison, aujourd'hui, nous pouvons admirer ces signes évidents de l'amour de Dieu

recognize Him when He, at last, arrived.

Each nation which received the Faith of Christ, also received the gift of tradition. And each nation, in turn, clothed this tradition in its own native garb, so that it became near and dear to the people to whom it came, as part of their culture, which always has in it much that harmonizes with the Gospel - although there is also that which does not, and thus, as our renowned Metropolitan Ilarion (Ohienko) of blessed memory, puts it, an on-going process of Christianization is required. In this way the culture of each nation becomes "God bearing", i.e. it bears within it the message of Christ's Gospel.

Our Ukrainian people have lovingly and carefully kept their traditions here in Canada. These helped immigrants find, even here in this new land, the scent and taste of the homeland they had left behind. They also helped the pioneers raise their children to be honourable and industrious citizens of this land. They helped them instill Christian virtues, the only source of lasting happiness in our earthly journey in this technological society, which is changing so rapidly. These traditions are best kept in a life lived in close contact with the Church, God's People, which nurtures Christian spirituality, linked with the Ukrainian spirituality of thousands of years ago.

Let us be grateful to God for the traditions that we have received. Let us preserve them and hand them on to our little ones. May they continue to support and inspire us to strive towards the Kingdom of God, which has already appeared with the coming of Christ, and which shall be fully manifest at His glorious Second Coming. Amen.

pour nous, qui se manifeste par le soin qu'il a pris dans la préparation de la venue du Messie en donnant aux gens de signes par lesquels ils Le reconnaîtront quand enfin Il est arrivé.

Chaque nation qui a reçu la foi du Christ a également reçu le don de la tradition. Et chaque nation, à son tour, a vêtu cette tradition dans son propre costume natif, de sorte qu'il est devenu proche et chère au peuple à qui il est venu, dans le cadre de leur culture, qui a toujours beaucoup qui se harmonise avec l'Évangile - bien qu'il y en a aussi ceci qui ne se fait pas, et donc, comme notre célèbre Métropolite Ilarion (Ohienko) de mémoire bénie, dit, un processus en cours de la christianisation est nécessaire. De cette façon, la culture de chaque nation devient «Théophile», c'est-à-dire qu'elle porte en soi le message de l'Évangile du Christ.

Notre peuple ukrainien a amoureusement et soigneusement gardé leurs traditions, ici au Canada. Ceux-ci ont aidé les immigrants à trouver, même ici, dans cette nouvelle terre, l'odeur et le goût de la patrie qu'ils avaient laissé. Ils ont également aidé les pionniers d'élever leurs enfants à être citoyens honnêtes et industriels de ce pays. Ils les ont aidés à inculquer les vertus chrétiennes, la seule source de bonheur durable dans notre parcours terrestre dans cette société technologique, qui est en train de changer si rapidement. Ces traditions sont les mieux gardées dans une vie vécue en contact étroit avec l'Église, Peuple de Dieu, qui nourrit la spiritualité chrétienne, en lien avec la spiritualité ukrainienne de milliers d'années.

Soyons reconnaissants à Dieu pour les traditions que nous avons reçues. Gardons-les et confions-les à nos petits. Qu'ils continuent à soutenir et à nous inspirer de tendre vers le Royaume de Dieu, qui est déjà commencé avec la venue du Christ, et qui sera manifeste

pleinement à Sa Seconde Venue
glorieuse. Amen.